

Preek

Tekst: Esther 6 : 1

Die nacht kon de koning niet in slaap komen. Daarom gaf hij bevel de kronieken te brengen, het boek met de gedenkwaardige gebeurtenissen van het rijk. Daaruit liet hij zich voorlezen.

Je kunt 't te horen krijgen van ouders. Aan het einde van een dag is 't soms een hele toer om het jonge volkje thuis naar bed te krijgen. Juist ook, omdat de dagen nog steeds lengen. Vaak wordt er bij het bed nog flink onderhandeld: 'Pap/mam, nóg een verhaaltje alstublieft! Anders kan ik niet slapen!'

Zo gaat het niet enkel met kinderen, maar soms ook met groten der aarde. Komt er een moment dat je gedachten niet meer stil kunt zetten. Zoals bij Ahasverus: *Die nacht kon de koning niet in slaap komen*. Letterlijk: 'zijn slaap was weggevlucht.' Septuagint: 'De Here ontnam de koning de slaap.'

En dát niet alleen. Ook stuurt Hij gedachten van Xerxes (485-465) een bepaalde kant op. Nee, niet in richting van de harem om 'aangenaam gezelschap' te laten aanrukken. Hij vraagt een lakei hem voor te lezen uit de rijkskronieken. Kan hij dat niet zelf? Waarschijnlijk wèl, maar er zijn ook dienaren.

Daarom gaf hij bevel de kronieken te brengen, het boek met de gedenkwaardige gebeurtenissen van het rijk. Daaruit liet hij zich voorlezen. Waarom Ksajarsja (sjah der sjahs/sjeik ders sjeiks) niet kon slapen? Gissingen genoeg. Inderdaad, de avond ervoor had hij copieus gedineerd/gedronken.

Een beetje 'bourgondische calvinist' kan zich daar wat bij voorstellen. Vreemd in dit verband is, dat rijksgrote Haman reeds 2x uitgenodigd is. Vijf jaar is Esther al koningin. En ergens lijkt ze te zijn begonnen met voetje vrijen onder tafel met 'meneer de premier' aan de andere kant. Hoe zit 't toch?

Veel gepraat aan tafels van groten der aarde is smalltalk. Gaat over van alles en eigenlijk over niets. Totdat die ene nacht de koning zich laat voorlezen uit 'het boek der gedachtenissen'. Opeens hoort hij iets over een moordcomplot. Beraamd door twee lijfwachten. En verijdeld door ene Mordechaï.

Verraad komt niet zelden van binnenuit. Door Bigtan (gave Gods) en Teres (streng). Maar 't komt uit. Hier gebeurt wat je mensen soms onderweg hoort zeggen: 'Toeval?!' Of zijn weldoener ook een koninklijke onderscheiding (lett.grootheid) heeft gehad? Nee, niets. Zoals Jozef in Egypte (Gen.40:23).

Nu maken we een overstap. Laten we ook eens bladen uit ons eigen levensboek opslaan. Zijn wij iemand vergeten? Immers naar mate we ouder worden, worden levenskronieken steeds uitgebreider. Juist de doos in de Paasdienst was een uitnodiging om elkaar te bemoedigen. Hoe heeft 't gewerkt?

Misschien zegt u: 'Mijn boek der gedachtenissen is er niet, want ik ben geen koning!' Toch moet er ook van ons allen zo'n boek bestaan. Niet bij u in de kast misschien, maar in Gods archief. Dat boek geeft Hij trouwens aan elk van ons mee. Hoe? In de vorm van geweten (Hb. 13:18). En: is 't zuiver?

Zondag 18-05-2014 10.00u

eredienst

Voorganger: Ds Laseur (wijkpredikant)

Thema: Gedenken is bevrijding!

Iemand zei ooit: 'Sommige mensen hebben zo'n goed geweten, omdat ze een slecht geheugen hebben.' Daarom heeft God ons nog een ánder Gedachtenisboek gegeven: de Bijbel. Zijn Woord dat eeuwig blijft. Ja, 't staat erin: over onze tekortkomingen en over Hem, die gekomen is om Z'n volk te redden.

Jezus: grote Herder der schapen. Zal Hij dan nog hét geloof vinden op aarde (Luc.18:8)? Van die vraag zouden we wel vaker wakker mogen liggen. (Groot)ouders, als ze hun (klein)kinderen naar bed brengen. Of zijn 't tegenwoordig veeleer de (klein)kinderen, die hun (groot)ouders hiernaar vragen...Amen.